

F. t. l. vedr. fordeling af en fra Tyskland modtaget ydelse.

virksomhed, bør der foretages en opgørelse over de i henhold til §§ 2, 3-5 og 6 udbetalte ydelser. Selvom det er tanken, at det i forslaget § 1 omhandlede beløb snarest muligt bør udbetales fuldtud — som éngangsydelse, godtgørelse og hjælp — til de berettigede, således at fordelingsnævnet og ankenævnet kan afslutte deres virksomhed og ophæves, kan det dog ikke udelukkes, at de ansøgninger om hjælp i henhold til § 6, der fremkommer umiddelbart i tilknytning til ordningens gennemførelse og den nærmeste tid derefter, ikke danner tilstrækkeligt grundlag for, at det til rådighed værende beløb kan opbruges. Det er imidlertid ikke fundet påkrævet i så fald at opretholde fordelingsnævnet i den måske noget længere periode, der kan hengå, inden et resterende beløb har fundet anvendelse. Det foreslås derfor, at et sådant eventuelt resterende beløb overføres til en fond, som — efter nærmere regler i en af socialministeren godkendt fundats — anvendes fuldt ud til fordel for besættelsestidens ofre, f. eks. i tilfælde, hvor behov for hjælp først er opstået efter ophøret af fordelingsnævnets virksomhed.

Til § 13.

I betragtning af det modtagne beløbs karakter

er det fundet rimeligt at fastsætte, at de almindelige fordelingsomkostninger (kontorhold, leje af lokaler, trykning af blanketmateriale etc.) ikke må belaste statskassen. Derimod foreslås honorarer til nævnenes medlemmer og sekretærer — fastsat af socialministeren efter forhandling med finansministeren — afholdt af statskassen.

Til § 14.

Efter den dansk-tyske aftale forfalder beløbet i 3 rater: 6 mill. DM en måned efter ratificeringen, 5 mill. DM senest den 1. maj 1960 og 5 mill. DM den 1. maj 1961.

Fordelingen agtes som nævnt gennemført hurtigst muligt, og det ville derfor være uheldigt, om udbetaling til en del af de berettigede måtte være afhængig af sidste rates erlæggelse fra Tyskland.

Det foreslås derfor i § 14, at statskassen om fornødent står i forskud med hensyn til ydelserne efter loven.

Til §§ 15-19.

Bestemmelserne er udformet i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i erstatningsloven (§§ 47 og 67-70), dog med en noget ændret formulering af § 18.